

[Autonsen.]

mere genial måde end den, vi anvender med hjemmemarkedsordningerne. Det forslag, jeg har modtaget, som jeg har gennemdiskuteret, og som egentlig lyder meget besnærende, går ud på, at man nu, da merværdiafgiften er indført, afskaffer hjemmemarkedsordningerne totalt, men i stedet lader landmændene beholde den merværdiafgift, de ellers skulle indbetale til toldvæsenet. Det ville betyde, at de ville få 10 pct. mere for alle de produkter, de afsatte; de ville betale 10 pct. af alt, hvad de indkøbte til bedriften, og så skulle de altså have lov til at beholde det, de ellers skulle indbetale til toldvæsenet. Det vil i øjeblikket svare til ca. 550 mill. kr. om året, og det er faktisk nogenlunde samme beløb som det, hjemmemarkedsordningerne giver i øjeblikket. Det ville dog formentlig være nødvendigt at give refusion for investeringer i bygninger og andre varige investeringsgoder, men ellers skulle det altså være således, at man forhøjede landbrugets driftsomkostninger ved indkøb af gødning, foderstoffer, redskaber og den slags ting, mod at landmanden til gengæld som sagt fik lov til at lægge 10 pct. på priserne og selv beholde pengene. Det vil ikke være produktionsfremmende, for det fordyrer indkøbet af råvarer udefra; så snart man har brugt sine egne råvarer, sine egne foderstoffer, vil produktionsomkostningerne stige med 10 pct. Ordningen vil være neutral over for de forskellige produktionsformer inden for landbruget, og vi vil således komme væk fra det uretfærdige system, der i dag rammer producenterne af ænder og gæs.

Jeg vil yderligere gøre opmærksom på, at dette, skal vi kalde det merværdiafgiftssystem for landbruget i virkeligheden minder meget om det system, som fællesmarkedet nu indfører for landbruget. Vi har netop fået embedsmændenes rapport om fællesmarkedets ordninger på en række områder, og der findes her også en meget nøje gennemgang af fællesmarkedskommissionens forslag, som nu er godkendt af Ministerrådet, for det fremtidige afgiftssystem i fællesmarkedet. Landbruget er det område, hvor den væsentligste forskel fra den danske ordning er til stede. Det er således i fællesmarkedet, at landbrugerne ikke skal

omfattes af systemet på samme måde, som de bliver det her i landet.

De skal betale fuld afgift, når de indkøber deres råvarer, og de har ingen fradragsmulighed for det. De skal, når de videresælger deres egne produkter, opkræve afgift, men med en lavere sats end den almindeligt gældende sats dernede, formentlig 5-7 pct. Når de altså betaler 10 pct. for det, de indkøber, og opkræver 5-7 pct. af det, de selv sælger, opnår man en balancesituation, der muliggør, at landbruget slet ikke bliver omfattet af systemet.

Hvis vi går ind i fællesmarkedet i løbet af nogle år, må vi formentlig give landbruget samme ordning, som til den tid er gældende i fællesmarkedet — den skal jo træde i kraft fra 1970 — og derfor ville det system, jeg her har nævnt til overvejelse, i høj grad være i overensstemmelse med det, som danske landmænd skal indrette sig på på merværdiafgiftens område, når vi kommer ind i fællesmarkedet.

Jeg kan give hr. Svend Haugaard helt ret i, at det foreliggende forslag til lov om tilskud til forbrugerpriserne på mejeriprodukter medfører en højst uheldig administration. Vi er også meget betænkelige ved det, kan egentlig ikke se nogen særlig tungvejende grund for, at man her indfører en særordning — specielt ikke når den er så administrationskrævende — og havde som hr. Svend Haugaard hellere set, at man havde forhøjet de sociale ydelser noget mere.

Til gengæld vil jeg sige til hr. Svend Haugaard, at om dette at ophæve kornordningen og tro, at man kan klare alt med et dumpingværn, kan i hvert fald én, der kender til industriens forhold, sige, at det ikke er nogen sikring. Det tager tid at få en dumpingsag behandlet. Der vil kunne importeres flere hundrede tusinde tons korn, før en eventuel dumpingtold træder i kraft, og en sådan kan ikke iværksættes med tilbagevirkende kraft. Det vil altså sige, at man ikke ville få nogen som helst sikkerhed mod dumping på et område, hvor dumping virkelig er en alvorlig mulighed. Vi kan altså ikke tilslutte os hr. Svend Haugaards tanker, men må dog sige, at vi til enhver tid vil være parat til at overveje og diskutere størrelsen af den udligningsafgift, der er foreslået.